

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ניסנוביץ	שם פרטי: אברהם
-----------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ניסנוביץ	בלועזית
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: אברהם	בלועזית
עיר לידה: ורשה	בלועזית
שם פרטי של האב: יעקב	שם פרטי ושם נעורים של האם: אטקה
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה :	בלועזית
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה)	מקצוע לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ורשה	חבר בארגון או בתנועה:
במידה והיית בגטו, ציין את שמו: גטו ורשה	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	
מקום השחרור:	תאריך השחרור: 1947
במידה והיית במחנה עקורים, ציין את שמו	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ: וינה, אנאטליה	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): מדיטרנה
	שנת עליה: 1957

נא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון נולדתי בנובמבר 1936 בפולין, אח בכור למשפחה בת שני ילדים.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

בהיותי בן שנתיים פרצה המלחמה ומשפחתי ואני הועברנו לגטו ורשה. אבי גויס לצבא פולין ונהרג במהלך המלחמה. אמי, שהיתה בהריון, אחותי הקטנה ואני ברחנו לרוסיה. אחותי הצעירה נפטרה בדרך. אמי לא חשה בטוב, היא אושפזה בבית חולים, העובר שהיה בתוכה נפטר. אמי ואני המשכנו בבריחה, נדדנו מכפר לכפר ומארץ לארץ בחוסר כל. אכלנו קליפות של גרעיני חמניות. בשארית כוחותיה עבדה אמי בעבודות פרך, היא חטבה עצים בתמורה לאטריות, בשובה מהעבודה היתה מבשלת את האטריות ומשקה אותי במי הבישול כדי שלא אתייבש. בזמן שעבדה הייתי מחכה לה ברחוב או אצל שכנים, אם היו. היינו בבריחה למשך שבע וחצי שנים עד שהסתיימה המלחמה.

נא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

עם תום המלחמה חזרנו לפולין לעיר זניביץ'. התחלתי ללמוד בבית הספר ולאחר שסיימתי יסודי למדתי חשמל ותעשייה. כשמלאו לי עשרים שנה צריך הייתי להתגייס לצבא. אמי לא הסכימה, היא אמרה שנעלה לארץ ואתגייס לצה"ל. בשנת 1957 עלינו ארצה לקיבוץ מעיין ברוך והתגייסתי לצבא.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

שהגענו ארצה נפטרה אמי. נותרתי היחיד מכל בני משפחתי. עבדתי בכמה מקומות בתפקיד חשמלאי כיום אני בן 72, נישאתי והקמתי משפחה, יש לי ילדים ונכדים.